

III.BALEV EĞİTİM SEMPOZYUMU

28 KASIM 2025

YAŞAR ÜNİVERSİTESİ KAMPÜSÜ, İZMİR

YAŞAMBOYU ÖĞRENME KÜLTÜRÜ

Sempozyum Raporu

BORNOVA
ANADOLU LİSESİ
EĞİTİM VAKFI

YAŞAR
ÜNİVERSİTESİ

ORGANİZASYON KOMİTESİ

- A. Serhat Demirel (BALEV Yönetim Kurulu Başkanı)
- Serhat Samuray (BALEV Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı)
- Prof. Dr. Çağnur Balsarı (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Dr. Can Güvenir (Yaşar Üniversitesi)
- Murat Güneç (BALEV Yönetim Kurulu Üyesi)
- Özge Cesur

- 1. Giriş**
- 2. Sempozyumun Tematik Çerçevesi**
- 3. Program Akışı ve Oturumlar**
 - 3.1 Açılış Konuşmaları**
 - 3.2 Keynote Konuşması**
 - 3.3 Panel Oturumları**
- 4. Çalıştay**
- 5. Uygulama ve Yaygın Etki**
- 6. Katılımcı Profili ve Paydaşlar**
- 7. Genel Değerlendirme**
- 8. Sempozyumun Anlamı**
- 9. Kapanış**

Yaşar Üniversitesi

1. Giriş

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, 28 Kasım 2025 tarihinde Yaşar Üniversitesi ev sahipliğinde gerçekleştirildi. Bornova Anadolu Lisesi Eğitim Vakfı (BALEV) tarafından düzenlenen sempozyum, eğitim alanında çalışan öğretmenleri, akademisyenleri, yöneticileri ve farklı kurumlardan paydaşları bir araya getirerek ortak bir düşünme ve paylaşım zemini oluşturmayı hedefledi.

BALEV, kuruluşundan bu yana eğitimi yalnızca akademik başarıyla sınırlı görmeyen; bireyin entelektüel, etik ve sosyal gelişimini bütüncül bir yaklaşımla ele alan bir eğitim anlayışını benimsemektedir. BALEV Eğitim Sempozyumları da bu vizyonun bir yansıması olarak, eğitimcilerin güncel konular etrafında bir araya gelmesini, deneyimlerini paylaşmasını ve birlikte yeni sorular üretmesini amaçlayan süreklilik arz eden bir öğrenme platformu olarak kurgulanmaktadır. Bu sempozyum serisi, yalnızca bilgi aktarmayı değil, aynı zamanda düşünmeyi, sorgulamayı ve birlikte öğrenmeyi merkeze almaktadır.

Bu yıl sempozyumun ana teması, “Yaşamboyu Öğrenme Kültürü” çerçevesinde şekillendi. Hızla değişen dünyada bilgiye erişimin kolaylaşması, yapay zekâ teknolojilerinin eğitim alanında yaygınlaşması ve öğrenme ortamlarının çeşitlenmesi, eğitimde yeni yaklaşımları zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda tema, bireyin nasıl öğrendiğini fark etmesini, öğrenme sürecine aktif olarak katılmasını ve yaşam boyu öğrenme becerileri geliştirmesini odağına alacak şekilde belirlenmiştir.

Sempozyumun temel hedefi; öğrenmeyi öğrenmek, etik değerler, yapay zekânın sunduğu fırsat eşitliği ve yeni olanaklar, eğitimin stratejik konumu, çeşitlenen öğrenme ortamları ve kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri gibi başlıkları çok yönlü olarak ele almak; bu konular üzerine birlikte düşünmek ve ortak bir farkındalık oluşturmaktır. Katılımcılar, yalnızca “ne öğretmeliyiz?” sorusuna değil, aynı zamanda “nasıl öğreniyoruz, neden öğreniyoruz ve geleceği nasıl bir öğrenme kültürüyle karşılamak istiyoruz?” sorularına da birlikte cevap aradılar.

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, bu yönüyle eğitimi bir sistem tartışmasının ötesine taşıyarak, insanı merkeze alan, merakı besleyen ve geleceğe dair sorumluluk duygusunu güçlendiren bir buluşma alanı sundu.

2. Sempozyumun Tematik Çerçevesi

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, “Yaşamboyu Öğrenme Kültürü” teması etrafında şekillendirilerek; öğrenmeyi belirli yaş aralıklarına, mekânlara ya da diplomalara sıkıştırılmayan bir eğitim anlayışını tartışmaya açmayı hedefledi. Sempozyum boyunca yapılan konuşmalar, paneller ve etkileşimli oturumlar; öğrenmenin bireyin tüm yaşamına yayılan, değişen koşullara uyum sağlamayı mümkün kılan ve insanı sürekli yeniden inşa eden bir süreç olduğu fikrinde birleşti.

Bu tematik çerçevenin merkezinde yer alan öğrenmeyi öğrenmek kavramı, yaşam boyu öğrenmenin temel taşı olarak ele alındı. Bilgiye erişimin her zamankinden daha kolay olduğu günümüzde, asıl belirleyici unsurun bilgiyi nasıl edindiğimiz, nasıl anlamlandırdığımız ve nasıl dönüştürdüğümüz olduğu vurgulandı. Sempozyumda öğrenmeyi öğrenmek; merak duygusunu canlı tutan, soru sormayı teşvik eden, deneme-yanılma süreçlerini değerli gören ve bireyin kendi öğrenme sorumluluğunu üstlenmesini destekleyen bir yaklaşım olarak ele alındı.

Yaşamboyu öğrenme kültürünün ayrılmaz bir parçası olarak etik değerler de sempozyumun önemli tartışma başlıkları arasında yer aldı. Hızla dönüşen bilgi dünyasında, teknolojinin sunduğu imkânlarla birlikte etik rehberliğin daha da kritik hale geldiği ifade edildi. Öğrenme süreçlerinde yalnızca “ne yapılabildiği”nin değil, “ne yapılması gerektiği”nin de sorgulanmasının, sürdürülebilir bir öğrenme kültürü için vazgeçilmez olduğu vurgulandı.

Sempozyumda yapay zekâ, yaşamboyu öğrenme kültürünü dönüştüren önemli bir araç olarak ele alındı. Yapay zekânın; öğrenmeye erişimi kolaylaştırma, bireysel öğrenme hızlarına ve ihtiyaçlarına göre kişiselleştirilmiş deneyimler sunma ve farklı öğrenme yollarını görünür kılma potansiyeli tartışıldı. Aynı zamanda bu teknolojilerin bilinçli ve insan merkezli kullanılmadığı takdirde yeni eşitsizlikler yaratabileceği hatırlatıldı. Bu bağlamda, yapay zekânın öğrenmeyi destekleyen bir araç olarak konumlandırılması gerektiği ortak bir görüş olarak paylaşıldı.

Eğitimin stratejik konumu, yaşam boyu öğrenme perspektifiyle birey, kurum ve toplum düzeyinde ele alındı. Eğitimin yalnızca bireysel gelişimi değil; toplumsal dayanıklılığı, ekonomik dönüşümü ve ortak geleceği şekillendiren temel bir alan olduğu vurgulandı. Yaşam boyu öğrenme kültürünün, bireylerin değişen dünyaya uyum sağlama kapasitesini artırdığı kadar, kurumların ve toplumların sürdürülebilirliğini de güçlendirdiği ifade edildi.

Bu çerçevede, öğrenme ortamlarının çeşitlenmesi sempozyumun önemli temalarından biri oldu. Okul ve sınıf temelli öğrenmenin ötesine geçen; dijital platformlar, atölyeler, deneyim alanları ve topluluk temelli öğrenme ortamlarının yaşam boyu öğrenme kültürünü beslediği vurgulandı. Öğrenmenin her yerde ve her zaman mümkün olabileceği fikri, sempozyumun temel kabullerinden biri olarak öne çıktı.

Tüm bu başlıklar, kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimlerine duyulan ihtiyacı görünür kıldı. Her bireyin öğrenme biçiminin, motivasyonunun ve yolculuğunun farklı olduğu gerçeğinden hareketle; esnek, kapsayıcı ve bireyi merkeze alan öğrenme deneyimlerinin yaşam boyu öğrenme kültürünün vazgeçilmez unsurları olduğu ifade edildi. Sempozyum, bu yönüyle öğrenmeyi tek seferlik bir kazanım değil, sürekli gelişen ve dönüşen bir yaşam pratiği olarak ele alan ortak bir anlayışın oluşmasına zemin hazırladı.

3. Program Akışı ve Oturumlar

III.BALEV EĞİTİM SEMPOZYUMU

28 KASIM 2025 | YAŞAR ÜNİVERSİTESİ KAMPÜSÜ, İZMİR

YAŞAM BOYU ÖĞRENME KÜLTÜRÜ

09:00	KAPI AÇILIŞI
09:30	AÇILIŞ KONUŞMALARI
10:00	ERHAN ERKUT
11:00	KAHVE ARASI
11:30	PANEL I: YAPAY ZEKA VE FIRSAT EŞİTLİĞİ
12:30	ÖĞLE ARASI
13:30	KISA BAŞLANGIÇ
14:00	PANEL II: ÖĞRENME ORTAMLARI
15:00	KAHVE ARASI
15:30	ÇALIŞTAY: ÖĞRENMEYİ ÖĞRENMEK
17:30	KAPANIŞ KONUŞMALARI

III.BALEV EĞİTİM SEMPOZYUMU

29 KASIM 2025 | BORNOVA ANADOLU LİSESİ, İZMİR

09:00	KAPI AÇILIŞI
09:30	AÇILIŞ KONUŞMALARI
10:00	YAPAY ZEKA EĞİTİCİ EĞİTİMİ
12:00	KAPANIŞ KONUŞMALARI

EĞİTİM

EŞİTTİR

3.1 Açılış Konuşmaları

III. BALEV Eğitim Sempozyumu'nun açılış konuşmaları, sempozyumun genel yaklaşımını ve gün boyunca ele alınacak temaların çerçevesini güçlü biçimde ortaya koyan, umut verici ve ilham odaklı bir tonla başladı. Açılış, Bornova Anadolu Lisesi öğrencilerinin sempozyumu sahiplenen ve öğrenme yolculuğunu merkeze alan samimi hitaplarıyla gerçekleşti. Öğrencilerin sesi, sempozyumun yalnızca yetişkinler arasında yürütülen bir tartışma değil; öğrenmenin her yaşta, her rolde devam eden bir süreç olduğunun altını çizdi.

Yaşar Üniversitesi adına yapılan açılış konuşmasında, yaşam boyu öğrenme kültürünün üniversitenin stratejik öncelikleriyle doğrudan örtüştüğü vurgulandı. Öğrenmenin yaş, mekân ve diploma sınırlarıyla tanımlanamayacağı; bireyin tüm yaşamı boyunca süren bir yolculuk olduğu ifade edildi. Üniversitelerin yalnızca eğitim ve araştırma değil, aynı zamanda toplumsal katkı sorumluluğu taşıdığına dikkat çekilerek, üretilen bilginin toplumla buluşmasının önemi öne çıkarıldı. Bu bağlamda, üniversitenin dijital dönüşüm, yapay zekâ okuryazarlığı, disiplinlerarası çalışma ve esnek öğrenme modelleri gibi alanlarda yürüttüğü çalışmalar, yaşam boyu öğrenmeyi destekleyen bütüncül bir yaklaşımın parçası olarak ele alındı.

Açılış konuşmalarında yapay zekâ, yalnızca teknik bir gelişme olarak değil; eğitimden iş dünyasına, bireysel yetkinliklerden toplumsal dönüşüme uzanan çok katmanlı bir değişim alanı olarak konumlandırıldı. Üniversitenin bu dönüşüme uyum sağlamakla yetinmeyip, sürecin aktif bir öznesi olma hedefi vurgulandı. Öğrenme deneyimi tasarımı, mikro-sertifika programları, yeni nesil öğrenme mekânları ve dijital öğrenme altyapıları, bu vizyonun somut yansımaları olarak paylaşıldı.

BALEV adına yapılan açılış konuşması ise sempozyuma güçlü bir topluluk ve hayal perspektifi kazandırdı. BALEV'in, tek bir okuldan doğan ancak yıllar içinde geniş bir eğitim camiasına dönüşen bir dayanışma yapısı olduğu vurgulandı. Vakfın temel motivasyonunun, mezunların ortak hayalleri ve eğitime duydukları sorumluluk olduğu ifade edildi. Bilgiye erişimin eşitlendiği günümüzde asıl farkı yaratanın bilgiyi kullanma, anlamlandırma ve değer üretme becerisi olduğu vurgulanarak, öğretmenlerin bu süreçteki kritik rolüne dikkat çekildi.

Açılış konuşmaları boyunca, sempozyumun tek başına bir etkinlik değil; üniversite, vakıf, kamu kurumları ve eğitimciler arasında kurulan uzun soluklu bir iş birliğinin parçası olduğu mesajı öne çıktı. Yaşar Üniversitesi, BALEV ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü başta olmak üzere tüm paydaşların ortak hedefinin, öğrenme kültürünü güçlendirmek ve bu kültürü daha geniş kitlelere yaymak olduğu vurgulandı.

Bu çerçevede açılış konuşmaları, III. BALEV Eğitim Sempozyumu'nun ana ruhunu belirleyerek; öğrenmeye açık olmanın, birlikte düşünmenin ve hayalleri ortaklaştırmanın eğitimin geleceği açısından taşıdığı önemi güçlü bir şekilde ortaya koydu.

Yaşar Üniversitesi

3.2 Keynote Konuşması

III. BALEV Eğitim Sempozyumu'nun keynote konuşması, Prof. Dr. Erhan Erkut tarafından gerçekleştirilen ve eğitimi köklü bir sorgulama sürecine davet eden kapsamlı bir çerçeve sundu. Konuşmanın ana odağını, mevcut eğitim sistemlerinin günümüz dünyasının ihtiyaçlarına ne ölçüde cevap verebildiği ve bu sistemlerin hangi varsayımlar üzerine kurulduğunu sorusu oluşturdu. Prof. Dr. Erkut, eğitimin tarihsel olarak sanayi toplumunun gereksinimleri doğrultusunda şekillendiğini; standartlaşma, ölçme ve sıralama mantığı üzerine inşa edilen bu yapının, bugün hızla değişen ve belirsizliklerle dolu bir dünyada yetersiz kaldığını vurguladı.

Konuşmada, eğitimin temel amacının yalnızca bilgi aktarmak ya da sınav başarısı üretmek olmadığı; bireylerin düşünme, sorgulama, problem çözme, merak etme ve öğrenmeyi sürdürme becerileri kazanmasının esas hedef olması gerektiği ifade edildi. Prof. Dr. Erkut, özellikle gençlerin eğitimle kurduğu ilişkinin zayıflamasına, motivasyon kaybına ve öğrenmenin anlamının sorgulanmasına dikkat çekerek, bunun yalnızca bireysel değil, toplumsal bir sorun olduğunun altını çizdi.

Veriye dayalı örnekler ve ulusal-uluslararası karşılaştırmalar eşliğinde; okuma-anlama becerileri, eleştirel düşünme, yabancı dil yeterliliği ve yetişkin becerileri gibi alanlarda yaşanan yapısal sorunlar ortaya kondu. Bu tablo, eğitimin niceliksel olarak yaygınlaşmasının tek başına yeterli olmadığını; nitelik, derinlik ve yetkinlik odaklı bir dönüşüme ihtiyaç olduğunu açık biçimde gösterdi.

Katılımcılarda bıraktığı etki ve öne çıkan mesajlar:

Keynote konuşması, katılımcılar üzerinde güçlü ve sarsıcı bir etki yarattı. Eğitim sistemine alışılmışın dışında, romantize edilmemiş ve doğrudan bir bakış sunulması; katılımcıları kendi rollerini, alışkanlıklarını ve kabullerini yeniden düşünmeye davet etti. Konuşma boyunca sıkça vurgulanan "sorunu yalnızca eğitim sistemine atfetmek yerine, herkesin sorumluluk alması gerektiği" yaklaşımı, sempozyumun en güçlü mesajlarından biri olarak öne çıktı.

Prof. Dr. Erkut, eğitimde dönüşümün yalnızca öğretmenlerden beklenemeyeceğini; üniversiteler, iş dünyası, kamu kurumları, aileler ve politika yapımcıların bu sürecin aktif aktörleri olması gerektiğini ifade etti. Şikâyet eden değil, çözümün parçası olan bir tutumun gerekliliği vurgulandı. Bu bağlamda, öğretmenlerin rolünün azalmadığı; aksine rehberlik eden, öğrenme deneyimini tasarlayan ve öğrencinin potansiyelini açığa çıkaran bir konuma evrildiği mesajı paylaşıldı.

Konuşmanın en çarpıcı çıktılarından biri, eğitimin geleceğinin tek tip başarı tanımlarıyla değil; çeşitliliği, denemeyi, hata yapmayı ve merakı içeren öğrenme deneyimleriyle şekilleneceği fikri oldu. Katılımcılar, keynote konuşmasının ardından eğitime dair şu soruları daha yüksek sesle sormaya başladı: Kimi, ne için yetiştiriyoruz? Öğrenmenin gerçek amacı nedir? Değişen dünyada eğitimi nasıl yeniden anlamlandırmalıyız?

Bu yönüyle Prof. Dr. Erhan Erkut'un keynote konuşması, III. BALEV Eğitim Sempozyumu'nun düşünsel zeminini güçlendiren; gün boyunca gerçekleşen paneller ve çalıştaylar için ortak bir sorgulama alanı açan belirleyici bir katkı sundu.

3.3 Panel Oturumları

Panel I: Yapay Zekâ ve Fırsat Eşitliği

“Yapay Zekâ ve Fırsat Eşitliği” başlıklı panel, yapay zekâ teknolojilerinin eğitim başta olmak üzere öğrenme süreçlerinde nasıl bir dönüştürücü etki yarattığını ve bu dönüşümün fırsat eşitliği açısından ne tür imkânlar ve riskler barındırdığını tartışmak amacıyla gerçekleştirildi. Panelin temel hedefi, yapay zekâyı ne tamamen iyimser ne de tamamen tehdit odaklı bir yerden ele almak; insan merkezli, etik ve pedagojik bir çerçeve içinde değerlendirmektir.

Panel boyunca şu temel sorular etrafında bir tartışma yürütüldü:

Yapay zekâ eğitimde erişim ve fırsat eşitliğini gerçekten artırabilir mi?

Teknolojiye erişimin kendisi yeni eşitsizlikler doğurur mu?

Yapay zekâ, öğretmenin ve eğitimcinin rolünü nasıl dönüştürüyor?

Öğrenme süreçlerinde yapay zekâ hangi noktalarda destekleyici, hangi noktalarda sınırlayıcı olabilir?

Karar verme, muhakeme ve etik sorumluluk yapay zekâyı ne ölçüde devredilebilir?

Panelde öne çıkan ortak görüşlerden biri, yapay zekânın artık kaçınılmaz bir gerçeklik olduğu ve eğitim sistemlerinin bu dönüşümün dışında kalamayacağı yönündeydi. Yapay zekânın; öğrenme kaynaklarına erişimi kolaylaştırma, bireysel öğrenme hızlarına göre uyarılama yapma ve kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunma potansiyeli, fırsat eşitliği açısından önemli bir avantaj olarak değerlendirildi.

Bununla birlikte konuşmacılar, teknolojinin kendiliğinden eşitlik üretmediği konusunda ortaklaştı. Yapay zekânın hangi amaçla, kimler tarafından ve nasıl kullanıldığının belirleyici olduğu; bilinçsiz ve denetimsiz kullanımın mevcut eşitsizlikleri derinleştirebileceği vurgulandı. Bu nedenle yapay zekânın, insan aklının ve pedagojik sezginin yerine geçen değil; onları destekleyen bir araç olarak konumlandırılması gerektiği ifade edildi.

Panelde ayrıca, yapay zekânın “akıl” değil, yüksek hızda işleme ve üretme kapasitesi sunduğu görüşü öne çıktı. Muhakeme, değer yargısı, etik değerlendirme ve sorumluluk alma gibi becerilerin insana özgü olduğu; bu yetkinliklerin öğrenme süreçlerinin merkezinde kalması gerektiği vurgulandı. Öğrenmenin yalnızca verimlilik ve hız üzerinden tanımlanmasının, derinlik ve anlam kaybına yol açabileceği ifade edildi.

Öğretmenlerin rolü açısından bakıldığında, yapay zekânın eğitimciyi devre dışı bırakan bir unsur olmadığı; aksine öğretmenin rehberlik eden, öğrenme deneyimini tasarlayan ve öğrencinin potansiyelini açığa çıkaran rolünü güçlendirdiği ortak bir görüş olarak paylaşıldı. Bu dönüşümün, öğretmenlerin yapay zekâ okuryazarlığı kazanmasını ve teknolojiyi etik bir çerçevede kullanmasını gerekli kıldığı belirtildi.

Panelin sonunda, yapay zekânın eğitimde fırsat eşitliği yaratabilmesi için insan merkezli, etik ilkelere dayalı ve pedagojik olarak bilinçli bir yaklaşımın vazgeçilmez olduğu ortak bir sonuç olarak ortaya çıktı. Yapay zekânın yön verildiğinde güçlendiren, yönsüz bırakıldığında ise risk barındıran bir araç olduğu vurgusu, panelin temel mesajı oldu.

mlanması, ölçümü ve yönetimi konularında

osistemlerinin finansal dinamikleri ve yatırım

rolü

3.3 Panel Oturumları

Panel II: Öğrenme Ortamları

“Öğrenme Ortamları” başlıklı ikinci panel, yaşam boyu öğrenme kültürünün hangi mekânlarda, hangi deneyimler aracılığıyla ve nasıl sürdürülebileceğini tartışmak amacıyla gerçekleştirildi. Panelin temel amacı; öğrenmenin yalnızca sınıfla sınırlı olmayan, dijital, deneyimsel, doğa temelli ve topluluk odaklı ortamlarda da gerçekleşen çok katmanlı bir süreç olduğunu ortaya koymaktı. Panel, öğrenme ortamlarını yalnızca fiziksel mekânlar olarak değil; zihinsel, duygusal ve sosyal bağlamlarıyla birlikte ele aldı.

Panel boyunca şu temel sorular etrafında bir tartışma yürütüldü:

Öğrenme ortamı bugün nasıl tanımlanmalıdır?

Bilgiye erişimin bu denli kolaylaştığı bir çağda, öğrenmeyi derin ve kalıcı kılan unsurlar nelerdir?

Dijital teknolojiler ve yapay zekâ, öğrenme ortamlarını nasıl dönüştürüyor?

Bilgi bolluğu öğrenmeye mi, yoksa yüzeysel bir bilişsel tüketime mi yol açıyor?

İnsan ve makine birlikte öğrenebilir mi; bu birliktelikte sınır nerede çizilmelidir?

Merak, hata yapma ve deneyim öğrenme süreçlerinde nasıl korunabilir?

Panelde öne çıkan ortak görüşlerden biri, günümüzde bilginin bolluğunun öğrenmenin değerini otomatik olarak artırmadığı, aksine öğrenmeyi yüzeyselleştirme riski taşıdığı yönündeydi. Konuşmacılar, öğrenmenin tarihsel olarak emek, zaman ve deneyim gerektiren bir süreç olduğuna dikkat çekerek; günümüzde “hızlı ve zahmetsiz bilgiye erişimin” sahte bir öğrenme hissi yaratabildiğini vurguladı. Bu durum, panelde “bilişsel obezite” ve “malumat tüketimi” kavramları üzerinden tartışıldı.

Öğrenmenin kümülatif bir süreç olduğu; sindirilmeden, deneyimlenmeden ve anlamlandırılmadan tüketilen bilginin kalıcı öğrenmeye dönüşmeyeceği ortak bir görüş olarak paylaşıldı. Özellikle kısa ve parçalı dijital içeriklerin, beyinde dopamin temelli bir tatmin duygusu yarattığı ancak derin öğrenmeyi desteklemediği ifade edildi.

Panelde insan-makine ilişkisi, öğrenme ortamları bağlamında ele alındı. Yapay zekânın veriyi işleyebilen, örüntü tanıyabilen ve üretim hızını artıran bir araç sunduğu; ancak niyet, merak, hayret etme ve amaçsız keşif gibi öğrenmenin özünde yer alan unsurların insana özgü olduğu vurgulandı. İnsan öğrenmesinin yalnızca fayda ve verimlilik odaklı değil; bazen dolambaçlı, riskli ve serendipiteye açık bir süreç olduğu ifade edildi.

Panelde paylaşılan uygulama örnekleri, öğrenme ortamlarının doğayla temas eden, disiplinlerarası ve topluluk temelli biçimde yeniden tasarlanabileceğini gösterdi. Bilimler Köyü örneği üzerinden; öğrenmenin kürsü-sınıf ilişkisi dışına taşındığında, sohbet, birlikte yaşama, birlikte üretme ve gündelik etkileşimlerle derinleştiği vurgulandı. Öğrenmenin karşılıklı bir süreç olduğu ve öğretme-öğrenme ayrımının giderek anlamını yitirdiği ifade edildi.

Sonuç olarak panel, yaşam boyu öğrenme kültürünün; merakı canlı tutan, çelişkilere alan açan, insanı pasif tüketici değil aktif özne olarak konumlandıran öğrenme ortamlarıyla mümkün olabileceği konusunda ortaklaştı. Teknolojinin öğrenmeyi destekleyen bir araç olarak kullanılmasının önemine dikkat çekilirken; düşünme, muhakeme ve etik sorumluluğun insanda kalmasının hayati olduğu güçlü bir ortak mesaj olarak öne çıktı.

İnsan ve Makine

Biyolojik Açlık vs. Algoritmik Edilgenlik

4. Çalıştay

III. BALEV Eğitim Sempozyumu kapsamında düzenlenen çalıştaylar, “Öğrenmeyi Öğrenmek” teması etrafında katılımcıların kendi deneyimlerinden ve sahadaki gözlemlerinden hareketle ortak düşünme ve çözüm üretme alanları oluşturmayı amaçlamıştır. İzmir’in farklı ilçelerinden gelen lise ve ortaokul öğretmenlerinin katılımıyla gerçekleşen bu etkileşimli oturumlar, sempozyumun en canlı ve üretken bölümlerinden biri olmuştur. Çalıştayların amacı ve kurgusu

Çalıştaylar, katılımcıların pasif dinleyici olmaktan çıkarak aktif üretici rolü üstlenmelerini sağlayacak şekilde kurgulanmıştır. Farklı branşlardan, okul türlerinden ve eğitim kademelerinden öğretmenler, küçük gruplar halinde bir araya gelerek “öğrenmeyi öğrenmenin önündeki engeller”i tartışmış; bu engellere yönelik kısa, orta ve uzun vadeli çözüm önerileri geliştirmiştir. Bu yapı, sahadan gelen çok sesli deneyimlerin ortak kavramlar etrafında buluşmasına imkân tanımıştır.

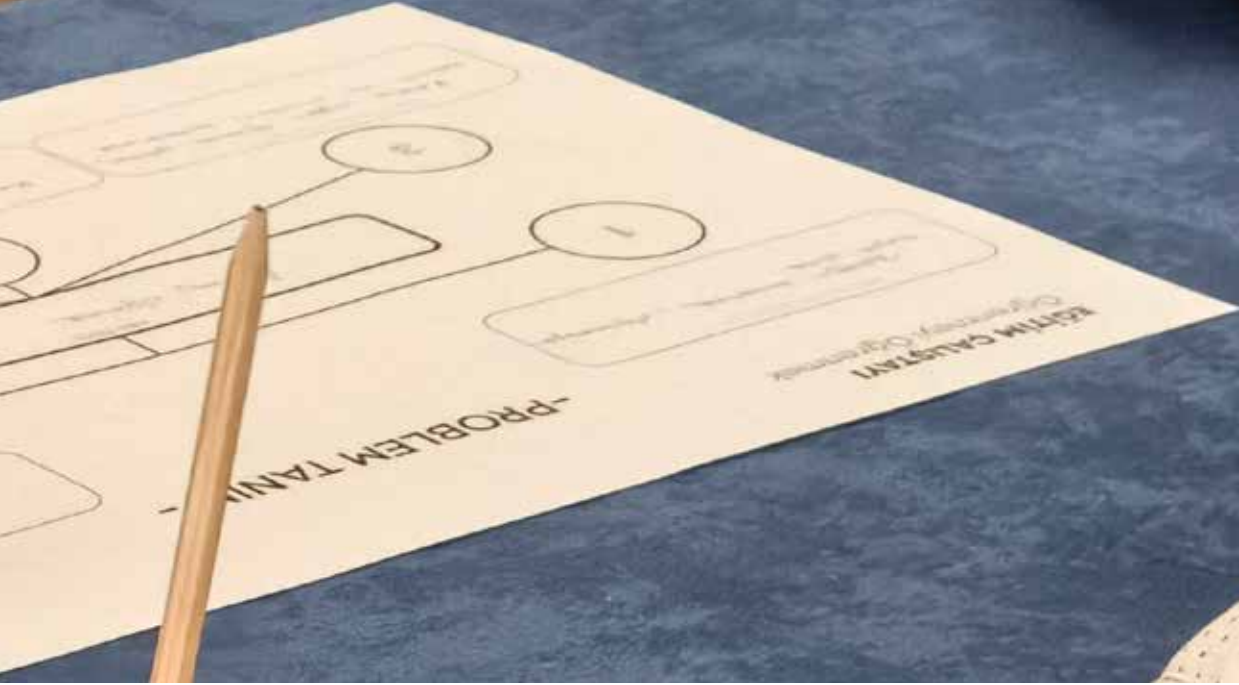
“Öğrenmeyi öğrenmek” teması etrafında yürütülen çalışmalar

Çalıştaylarda öğrenmeyi öğrenmek, bilgiyi ezberlemekten çok anlamlandırmak, balık vermekten çok balık tutmayı öğretmek metaforu üzerinden ele alınmıştır. Öğrenmenin sonuç odaklı değil süreç odaklı bir deneyim olduğu; bireyin kendi öğrenme biçimini tanımasının, öğrenme sorumluluğunu üstlenmesinin ve yaşam boyu bu süreci sürdürebilmesinin kritik olduğu vurgulanmıştır.

Çalıştaylarda öne çıkan problem tanımları büyük ölçüde ortaklaşmıştır. Bunlar arasında özellikle şu başlıklar dikkat çekmiştir:

- Motivasyon ve merak eksikliği: Öğrencilerin “neden öğreniyorum?” sorusuna ikna edici bir yanıt bulamaması
- Bildiğini zannetme ve öğrenmeye kapanma: Öğrenmeyi tamamlanmış bir süreç olarak görme
- Ezber ve hazır bilgiye dayalı öğrenme: Derinlikten uzak, yüzeysel bilgi tüketimi
- Aile ve çevre faktörleri: Farkındalık eksikliği, ekonomik zorluklar ve destek yetersizliği
- Ölçme-değerlendirme sistemi ile öğrenme süreçleri arasındaki uyumsuzluk
- Fiziksel ve pedagojik öğrenme ortamlarının yetersizliği
- Öğretmenlerin sürekli gelişimini destekleyecek yapıların sınırlı olması

Bu problem alanlarının, yalnızca bireysel değil; yapısal ve politik boyutlar da içerdiği ortak bir görüş olarak ifade edilmiştir.

Çalıştayların en güçlü ortak çıktılarından biri, merak kavramının öğrenmenin temel motoru olarak yeniden keşfedilmesi olmuştur. Katılımcılar, çocuklarda ve gençlerde merak duygusunun giderek zayıfladığını; bunun da öğrenmeyi öğrenmenin önündeki en temel engellerden biri olduğunu dile getirmiştir. Merakın bastırıldığı, hata yapmanın cezalandırıldığı ve tek doğruya odaklanan eğitim ortamlarının, öğrenme isteğini körelttiği vurgulanmıştır.

Bu bağlamda, öğrenme ortamlarının merakı besleyen, soru sormayı teşvik eden ve denemeye alan açan yapılar olarak yeniden tasarlanması gerektiği ifade edilmiştir.

Çalıştaylarda geliştirilen çözüm önerileri; kısa, orta ve uzun vadeli bir perspektifte ele alınmıştır. Öne çıkan ortak öneriler şunlardır:

Kısa vadede:

- Aktif, işbirlikçi ve ters yüz öğrenme yaklaşımlarının yaygınlaştırılması
- Yapay zekâ destekli araçlarla öğrencilerin ilgi ve yeteneklerinin belirlenmesi
- Öğretmenlerin pedagojik ve teknolojik yetkinliklerinin desteklenmesi

Orta vadede:

- Müfredat ve ders yoğunluğunun azaltılması
- Atölye, laboratuvar ve deneyim temelli öğrenme ortamlarının artırılması
- Öğrencilerin bireysel farklılıklarını gözeten ölçme-değerlendirme yaklaşımlarının geliştirilmesi

Uzun vadede:

- Eğitim politikalarının öğrenmeyi öğrenme odağında yeniden ele alınması
- Ailelere yönelik farkındalık ve destek programlarının yaygınlaştırılması
- Okul binalarının ve öğrenme mekânlarının doğa, yaşam ve toplumla bütünleşecek şekilde yeniden tasarlanması

Çalıştay süreci, öğretmenlerin yalnızca sorunları dile getirdiği değil; kendi deneyimlerinden yola çıkarak çözüm üretme cesareti gösterdiği bir paylaşım alanı yaratmıştır. Katılımcıların aktif rol aldığı bu oturumlar, sempozyumun "birlikte düşünme ve birlikte öğrenme" yaklaşımını somutlaştıran önemli bir bileşen olmuştur.

5. Uygulama ve Yaygın Etki

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, yalnızca tartışma ve paylaşım alanı oluşturmakla sınırlı kalmamış; okul temelli uygulamalara uzanan somut bir etki alanı yaratmıştır. Bu kapsamda sempozyumun ikinci günü, Bornova Anadolu Lisesi bünyesinde yer alan Yapay Zekâ ve İnovasyon Merkezi'nde, İl Millî Eğitim Müdürlüğü iş birliğiyle gerçekleştirilen yapay zekâ eğitici eğitimi ile devam etmiştir. Bu eğitim, sempozyumda ele alınan yaşam boyu öğrenme kültürünün okul ortamına taşınmasına yönelik önemli bir adım olarak kurgulanmıştır.

Eğitimin hedef kitlesini, öncelikli olarak Bornova Anadolu Lisesi öğretmenleri oluşturmuştur. Eğitim içeriği, öğretmenlerin geleceğin meslekleri ve dönüşen yetkinlikler konusunda farkındalık kazanmalarını; aynı zamanda yapay zekânın eğitim alanındaki güncel ve potansiyel kullanım alanlarını pedagojik bir bakış açısıyla değerlendirmelerini amaçlamıştır. Bu çerçevede eğitim, yapay zekânın teknik ayrıntılarından çok, öğretmenlerin sınıf içi uygulamalarında kullanabilecekleri üretken yapay zekâ araçlarına odaklanmıştır.

Eğitim sürecinde, üretken yapay zekâ araçlarının; ders planlama, içerik üretme, ölçme-değerlendirme, farklı öğrenme hızlarına sahip öğrenciler için uyarlama yapma ve geri bildirim süreçlerini nasıl destekleyebileceği uygulamalı örneklerle ele alınmıştır. Yapay zekânın, öğretmenin yerini alan bir unsur değil; öğretmenin pedagojik gücünü destekleyen ve öğrenme deneyimini zenginleştiren bir araç olduğu özellikle vurgulanmıştır. Öğretmenlerin, bu araçları bilinçli ve etik bir çerçevede kullanarak sınıf içi etkileşimi artıracakları ve öğrenciye daha etkin, kapsayıcı ve kişiselleştirilmiş bir öğrenme deneyimi sunabilecekleri üzerinde durulmuştur.

Eğitim, öğretmenler açısından önemli kazanımlar sağlamıştır. Katılımcılar, yapay zekâ okuryazarlığı konusunda temel bir çerçeve edinmiş; üretken yapay zekâ araçlarını kendi ders bağlamlarına uyarlayabilecekleri pratik yöntemlerle tanışmıştır. Ayrıca, öğretmenlerin değişen eğitim ortamlarında rehberlik eden, öğrenmeyi tasarlayan ve öğrencinin bireysel öğrenme yolculuğunu destekleyen rollerinin güçlendiği görülmüştür.

Bu çalışma, sempozyumun okul temelli öğrenmeye uzanan etkisini somutlaştıran önemli bir örnek olmuştur. Sempozyumda tartışılan kavramlar, Bornova Anadolu Lisesi'nde gerçekleştirilen bu eğitim aracılığıyla uygulamaya dönüşmüş; yaşam boyu öğrenme kültürünün yalnızca söylem düzeyinde kalmayıp okul ortamında karşılık bulabileceği gösterilmiştir. İl Millî Eğitim Müdürlüğü ile kurulan iş birliği ise, bu yaklaşımın yalnızca tek bir okul ile sınırlı kalmayarak daha geniş bir eğitim ekosistemine yayılabilmesi için güçlü bir zemin oluşturmuştur.

6. Katılımcı Profili ve Paydaşlar

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, geniş ve çeşitlilik gösteren katılımcı profiliyle, eğitimin çok paydaşlı yapısını görünür kılan bir buluşma alanı oluşturmuştur. Sempozyuma gösterilen yoğun ilgi, etkinliğin yalnızca belirli bir meslek grubuna değil; eğitim ekosisteminin farklı katmanlarına hitap eden kapsayıcı bir içerik sunduğunu ortaya koymuştur.

Katılımcıların büyük bölümünü, İzmir'in 22 ilçesinden gelen lise ve ortaokul öğretmenleri oluşturmuştur. Farklı okul türlerinden ve branşlardan öğretmenlerin bir araya gelmesi, sempozyumda ele alınan konuların sahadaki karşılığını güçlendirmiş; yaşam boyu öğrenme kültürünün kent geneline yayılan bir ihtiyaç olduğunu görünür kılmıştır. Öğretmenlerin aktif katılımı, oturumlara yöneltilen sorular ve paylaşılan deneyimler, sempozyumun etkileşimli ve canlı bir öğrenme ortamına dönüşmesini sağlamıştır.

Sempozyum, akademisyenler tarafından da ilgiyle takip edilmiştir. Eğitim, teknoloji, tasarım, sosyal bilimler ve farklı disiplinlerden akademisyenler; sempozyumun kuramsal çerçevesi ile uygulama örnekleri arasında köprü kuran bir tartışma zemini oluşmasına katkı sunmuştur. Üniversite ortamında gerçekleşmesi, akademik perspektifin sempozyum içeriğine doğal bir şekilde entegre olmasını sağlamıştır.

Etkinliğe, ev sahibi kurum olan Yaşar Üniversitesi'nin farklı üniversite birimleri de aktif olarak katkı sağlamıştır. Akademik ve idari birimlerin koordinasyonu; sempozyumun planlama, uygulama ve yaygınlaştırma süreçlerinde kurumsal bir öğrenme deneyimi oluşturmuştur. Bu süreç, üniversite içi iş birliği kültürünü güçlendiren bir örnek teşkil etmiştir. Sempozyum, kurum dışı paydaşlar açısından da ilgi gören bir içerik sunmuştur. Özel eğitim kurumları, eğitim alanında faaliyet gösteren kuruluşlar ve farklı sektörlerden temsilciler, sempozyumu eğitimde dönüşüm ve iş birliği fırsatlarını değerlendirebilecekleri bir platform olarak görmüştür. Bu katılım, sempozyumun yalnızca kamu odaklı değil, çok paydaşlı bir etki alanına sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Ayrıca, kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri de sempozyumda yer almıştır. İl Milli Eğitim Müdürlüğü başta olmak üzere kamu kurumlarının ve sivil toplumun ilgisi, sempozyumda ele alınan başlıkların politika, uygulama ve toplumsal katkı boyutlarıyla da ilişkili olduğunu göstermiştir.

Sempozyumun önemli bileşenlerinden biri de Bornova Anadolu Lisesi öğrencilerinin etkinlikte görevli olarak aktif rol almaları olmuştur. Lise öğrencilerinin organizasyon sürecine dâhil olması, yaşam boyu öğrenme kültürünün yalnızca konuşulan değil, deneyimlenen bir değer olduğunu somutlaştırmıştır. Öğrencilerin bu süreçte edindikleri deneyim, sempozyumun eğitsel etkisini daha da derinleştirmiştir.

Bu çok katmanlı katılımcı yapısı, III. BALEV Eğitim Sempozyumu'nun eğitimi farklı ölçeklerde bir araya getiren, ortak bir öğrenme ve düşünme zemini yaratan güçlü bir paydaşlık modeli sunduğunu ortaya koymuştur.

7. Genel Değerlendirme

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, farklı disiplinlerden, kurum türlerinden ve eğitim kademelerinden gelen katılımcıların katkılarıyla; günümüz eğitim anlayışını çok boyutlu biçimde ele alan ortak bir düşünme alanı oluşturmuştur. Açılış konuşmalarından panellere, çalıştaylardan uygulama örneklerine uzanan bu süreçte, sempozyumun tematik odağı olan “Yaşam Boyu Öğrenme Kültürü”, farklı başlıklar altında tekrar tekrar görünür kılınmıştır.

Sempozyum boyunca tekrar eden temel kavramlar

Sempozyum boyunca en sık vurgulanan kavramların başında öğrenmeyi öğrenmek gelmiştir. Öğrenmenin yalnızca bilgi edinmekten ibaret olmadığı; bireyin kendi öğrenme sürecini tanıması, yönetmesi ve yaşam boyu sürdürebilmesi gerektiği ortak bir anlayış olarak paylaşılmıştır. Bununla birlikte merak, soru sorma, deneme ve hata, anlam üretme ve sorumluluk alma kavramları, öğrenmenin temel bileşenleri olarak sıkça dile getirilmiştir.

Etik değerler, özellikle yapay zekâ ve dijitalleşme bağlamında, eğitimin vazgeçilmez bir yönü olarak ele alınmıştır. Teknolojinin sunduğu imkânların, ancak insan merkezli ve etik bir çerçeveye anlamlı ve sürdürülebilir olabileceği vurgulanmıştır. Yapay zekâ, hız, erişilebilirlik ve kişiselleştirme açısından önemli bir araç olarak değerlendirilirken; karar verme, muhakeme ve değer üretme süreçlerinin insanda kalması gerektiği ortak bir görüş olarak öne çıkmıştır.

Katılımcıların paylaştığı ortak ihtiyaçlar ve beklentiler

Katılımcıların paylaşımları, eğitimcilerin ve kurumların benzer ihtiyaçlar etrafında buluştuğunu göstermiştir. En belirgin ihtiyaçlardan biri, öğretmenlerin sürekli mesleki gelişimini destekleyen, güncel ve uygulamaya dönük öğrenme ortamlarının artırılması olmuştur. Öğretmenlerin yalnızca içerik değil; pedagojik yaklaşım, dijital okuryazarlık ve öğrenme deneyimi tasarımı alanlarında da desteklenmesi gerektiği ifade edilmiştir. Bir diğer ortak beklenti, öğrencilerin bireysel farklılıklarını gözeten esnek öğrenme modellerinin yaygınlaşmasıdır. Tek tip başarı tanımlarının ve sınav odaklı yapıların, öğrencilerin potansiyelini sınırladığı; bunun yerine öğrenme sürecini merkeze alan, geri bildirim dayalı ve kapsayıcı yaklaşımlara ihtiyaç duyulduğu dile getirilmiştir. Ayrıca ailelerin ve toplumun öğrenme kültürüne daha aktif biçimde dâhil edilmesine yönelik beklentiler de öne çıkmıştır.

Eğitimde dönüşümün yoğunlaştığı alanlar

Sempozyumda yapılan değerlendirmeler, eğitimde dönüşümün özellikle üç alanda yoğunlaştığını göstermiştir. Bunlardan ilki, öğrenme anlayışının dönüşümüdür. Bilgi aktaran modellerden; öğreneni merkeze alan, merakı besleyen ve yaşam boyu öğrenmeyi destekleyen yaklaşımlara geçiş ihtiyacı güçlü biçimde ifade edilmiştir.

İkinci alan, öğrenme ortamlarının dönüşümüdür. Sınıf merkezli yapılar yerini; dijital, deneyimsel, topluluk temelli ve disiplinlerarası öğrenme ortamlarına bırakmaktadır. Bu ortamların, öğrenmeyi yalnızca mekânsal değil; zihinsel ve duygusal boyutlarıyla da desteklemesi gerektiği vurgulanmıştır.

Üçüncü alan ise teknolojinin pedagojik entegrasyonudur. Yapay zekâ ve dijital araçların, eğitimi otomatikleştiren değil; öğretmeni ve öğrenciyi güçlendiren bir biçimde kullanılması gerektiği ortak bir görüş olarak ortaya çıkmıştır. Teknolojinin, öğrenmeyi hızlandıran değil; derinleştiren bir araç olarak konumlandırılması gerektiği vurgulanmıştır.

Bu ortak değerlendirmeler ışığında III. BALEV Eğitim Sempozyumu, eğitimin geleceğine dair tek bir doğru sunmaktan çok; doğru soruları birlikte sormayı, farklı deneyimleri buluşturmayı ve yaşam boyu öğrenme kültürünü güçlendiren bir ortak akıl üretmeyi başarmıştır.

8. Sempozyumun Anlamı

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, Bornova Anadolu Lisesi Eğitim Vakfı'nın (BALEV) eğitim alanındaki rolünü yalnızca destekleyici bir yapı olarak değil; düşünen, birleştiren ve yön gösteren bir paydaş olarak yeniden görünür kılmıştır. BALEV, mezunları, öğretmenleri, öğrencileri ve iş birliği yaptığı kurumlar aracılığıyla, eğitimi yalnızca okul sınırları içinde ele almayan; yaşam boyu süren bir sorumluluk ve ortak bir toplumsal değer olarak konumlandırılan bir anlayışı temsil etmektedir. Bu sempozyum, BALEV'in bu anlayışı somutlaştırdığı, eğitime dair güncel meseleleri açık bir diyalog zemini içinde ele aldığı önemli bir buluşma alanı olmuştur.

BALEV Eğitim Sempozyumları, önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da süreklilik ve gelişim ilkesi üzerine inşa edilmiştir. Önceki sempozyumlarda ele alınan öğretmen gelişimi, eğitimde yenilikçi yaklaşımlar ve okul-toplum ilişkisi gibi başlıklar; bu yıl "Yaşam Boyu Öğrenme Kültürü" teması altında daha geniş ve derinlikli bir çerçeveye taşınmıştır. Bu süreklilik, sempozyumun tek seferlik bir etkinlik değil; her yıl bir öncekinin üzerine eklenen bir düşünce ve etki süreci olarak kurgulandığını göstermektedir. Böylece sempozyum, geçmiş deneyimlerle bugünün ihtiyaçları arasında anlamlı bir bağ kurmuştur.

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, gelecek çalışmalar için güçlü bir zemin de oluşturmuştur. Sempozyumda ortaya çıkan tartışmalar, paylaşılan deneyimler ve geliştirilen öneriler; öğretmen eğitimleri, okul temelli uygulamalar, yapay zekâ ve öğrenme ortamları odaklı yeni programlar için ilham kaynağı olmuştur. İl Milli Eğitim Müdürlüğü, üniversiteler, özel eğitim kurumları ve sivil toplum kuruluşları ile kurulan iş birlikleri, bu zeminin yalnızca düşünsel değil; uygulamaya dönük bir potansiyele sahip olduğunu göstermiştir.

Bu bağlamda sempozyum, BALEV'in eğitim ekosistemi içindeki rolünü güçlendiren; farklı aktörleri ortak bir öğrenme kültürü etrafında buluşturan bir yapı olarak öne çıkmıştır. Öğretmenlerin, öğrencilerin, akademisyenlerin ve kurum temsilcilerinin bir araya gelmesi; eğitimin yalnızca aktarılacak bir içerik değil, birlikte inşa edilecek bir süreç olduğu fikrini pekiştirmiştir.

Sonuç olarak III. BALEV Eğitim Sempozyumu, BALEV'in geçmişten gelen birikimini geleceğe taşıyan; eğitim ekosistemi içinde diyalogu, iş birliğini ve yaşam boyu öğrenme kültürünü besleyen kalıcı bir etki alanı yaratmıştır. Bu sempozyum, yalnızca tamamlanmış bir etkinlik değil; önümüzdeki yıllarda gelişerek devam edecek yeni çalışmaların ve ortak üretimlerin başlangıç noktası olmuştur.

9. Kapanış

III. BALEV Eğitim Sempozyumu, katılımcılara yalnızca yeni bilgiler ve örnekler sunmakla kalmamış; aynı zamanda eğitim üzerine yeniden düşünmeyi, alışkanlıkları sorgulamayı ve geleceğe dair sorumluluk almayı teşvik eden bir düşünce alanı oluşturmuştur. Sempozyumun sonunda geriye kalan en güçlü etki, verilen cevaplardan çok sorulmaya devam eden sorular olmuştur.

Sempozyum boyunca sıkça tekrar eden temel soru, eğitimin özüne dair güçlü bir sorgulamayı işaret etmiştir: Nasıl bir dünyaya hazırlanıyoruz ve bu dünya için nasıl bir öğrenme kültürü inşa etmeliyiz? Bu soruya eşlik eden diğer sorular; Öğrenmeyi gerçekten öğreniyor muyuz?, Merakı nasıl canlı tutabiliriz?, Teknolojiyi insanı güçlendiren bir araç olarak nasıl konumlandırabiliriz? ve Eğitimi yalnızca bugünün değil, geleceğin ihtiyaçlarına göre nasıl yeniden düşünebiliriz? şeklinde şekillenmiştir. Bu sorular, sempozyumun düşünsel mirasını oluşturan temel izler olarak öne çıkmıştır.

Bu bağlamda sempozyum, eğitimciler ve tüm paydaşlar için ortak bir çağrı niteliği taşımaktadır. Bu çağrı; eğitimi tek başına bir kurumun ya da bir meslek grubunun sorumluluğu olarak görmemeyi, aksine öğretmenlerden akademisyenlere, ailelerden politika yapıcılara, sivil toplumdaki özel sektöre uzanan geniş bir iş birliği alanı içinde ele almayı önermektedir. Eğitimde gerçek dönüşümün, bireysel çabaların ötesine geçen, ortak bir niyet ve sürdürülebilir iş birlikleriyle mümkün olacağı vurgulanmıştır.

III. BALEV Eğitim Sempozyumu'nun en güçlü mesajlarından biri, öğrenmenin ve dönüşümün tek seferlik adımlarla değil; sürekli bir diyalog ve birlikte düşünme haliyle gerçekleşebileceği olmuştur. Bu nedenle sempozyum, katılımcılarını kapanan bir etkinliğin ardından da düşünmeye, paylaşmaya ve birlikte üretmeye davet etmektedir. Soru sormaya devam etmek, deneyimleri paylaşmak ve yeni öğrenme alanları yaratmak; yaşam boyu öğrenme kültürünün temelini oluşturmaktadır.

Bu kitapçık, geride bırakılan iki günün bir özeti olmanın ötesinde; birlikte düşünmeye devam etme davetinin yazılı bir ifadesi olarak görülmelidir. III. BALEV Eğitim Sempozyumu, bu davetin yalnızca bir başlangıç olduğunu hatırlatmakta; eğitimin geleceğini birlikte şekillendirme sorumluluğunu tüm paydaşlarla paylaşmaktadır.

III.BALEV EĞİTİM SEMPOZYUMU

28 KASIM 2025

YAŞAR ÜNİVERSİTESİ KAMPÜSÜ, İZMİR

YAŞAMBOYU ÖĞRENME KÜLTÜRÜ

Sempozyum Raporu

BORNOVA
ANADOLU LİSESİ
EĞİTİM VAKFI

YAŞAR
ÜNİVERSİTESİ